

FEDERACIÓ DE
MOVIMENTS DE
RENOVACIÓ DE
PEDAGÒGICA DE
CATALUNYA

Avda Drassanes, 3 08001 - Barcelona Tf. 934817388 mmp@pangea.org

Amb el patrocini de la

FUNDACIÓ
PROPEDAGÒGIC

RECULL DE PREMSA -EDUCACIÓ-

DIVENDRES 15 D'ABRIL DE 2011

ARA MESTRES

[Els sindicats de mestres es mobilitzen](#)

DIARI DE GIRONA

[Rebuig la tisorada a l'educació i la sanitat](#)

PUBLICICO

[Els sindicats recelen del futur de 3.400 professors](#)

EL 9 NOU

[Francesc Torralba defensa l'educació com a valor essencial de la riquesa d'una ciutat](#)

AVUI

[Sis instituts han creat cooperatives](#)

FUND.CAT.ESPLAI

[La Trobada Jove reuneix 200 joves dels esplais de la Fundació](#)

PUBLICICO

["Les idees són per sempre. Fins i tot quan et mors, et sobreviuen"](#)

ARA CRIATURES

[Torna-me'l a explicar, pare!](#)

EL PAIS

[Singularidad divergente](#)

EL PAIS

[El lector escriu: "Una universitat poc universal"](#)

ARA MESTRES. 15.04.11

ELS SINDICATS DE MESTRES ES MOBILITZEN

Tots els sindicats de mestres de Catalunya van sortir ahir al carrer amb els treballadors públics per protestar contra les retallades de pressupost previstes en els àmbits d'Educació, Sanitat i altres serveis públics. A més, ja han anunciat mobilitzacions dins el seu propi sector si la consellera d'Ensenyament, Irene Rigau, decideix tirar endavant les propostes que va anunciar aquesta setmana, com l'eliminació de la sisena hora i la instauració d'una hora més de feina setmanal per als mestres a les aules de Primària i Secundària.

Tot i la insistència de la consellera que no s'eliminarà cap lloc de treball en el sistema públic, USTEC-STES, la Federació d'Ensenyament de CCOO, ASPEC, UGT-FETE i CGT creuen que les mesures que proposa "són un ERO encobert". Alerten que "encara que ningú anés al carrer, això és una retallada de plantilla", ja que no es cobreixen jubilacions ni altres necessitats, i adverteixen que "deteriorarà el servei públic d'educació", en paraules de la secretària general d'USTEC-STES, Rosa Cañadell.

De fet, el sindicat CCOO ha fet els càlculs aproximats del que suposarien les propostes de Rigau, i creu que en total sumarien unes hores de feina equivalents a 7.175 mestres, quan només es necessiten 3.750 per fer front a l'augment d'alumnat del proper curs. Per això, el portaveu de la Federació d'Ensenyament de CCOO, Àngel Garcia, alerta que els 3.425 mestres restants poden anar al carrer. "La consellera es passa de retallada", afirma.

[*inici*](#)

DIARI DE GIRONA. 15.04.11

REBUIG LA TISORADA A L'EDUCACIÓ I LA SANITAT

Milers de treballadors del sector públic van prendre ahir la plaça de Sant Jaume de Barcelona, davant del Palau de la Generalitat, per exigir la dimissió del conseller Boi Ruiz i el final de les retallades en Salut i Educació, a la primera gran protesta contra la política del govern d'Artur Mas.

Els deu mil assistents, segons el recompte de la Guàrdia Urbana, van desbordar les previsions i van deixar petita la plaça de Sant Jaume i els carrers adjacents, on, en actitud reivindicativa, no van deixar de fer sonar els xiulets i les sirenes per mostrar el seu rebuig frontal a la política de retallades que està adoptant el Govern català per contenir el dèficit de la Generalitat. La manifestació va bloquejar també els accessos al centre de Barcelona, amb retencions de trànsit a la Gran Via i la ronda Litoral, a més del tall de la circulació a la Via Laietana. El col·lapse de trànsit es va repetir per segon dia consecutiu. A més, una vegada dissolta la manifestació, diversos centenars de persones es van dirigir cap al parlament on van continuar les protestes en contra de les restriccions pressupostàries que ha projectat la Generalitat

Els secretaris generals de la UGT, José María Álvarez, i de CCOO, Joan Carles Gallego, convocants de la protesta, van declarar als periodistes que Mas ha d'entendre ara que els ciutadans no accepten les retallades, perquè hi ha altres alternatives, i van advertir que tots els serveis que es deixin perdre ara no es recuperaran mai. "Si Mas no pren nota i segueix ancorat en la prepotència, sense consultar, les protestes continuaran", va advertir Álvarez, que de la mateixa manera que Gallego va insistir a queixar-se que d'una banda es retallin serveis bàsics i de l'altra es rebaixin impostos a les classes més afavorides, en referència a la supressió de l'impost de successions.

Segons Álvarez, l'alta participació en la concentració demostra que els treballadors dels serveis socials i també els ciutadans són conscients que no s'han de deixar perdre els serveis bàsics en sanitat, educació i serveis socials, perquè si no "no els recuperarem".

Joan Carles Gallego, va insistir de la seva banda que no es pot atacar l'Estat del Benestar d'aquesta forma i va assegurar que els sindicats i el conjunt i els ciutadans no permetran una minva en els serveis bàsics.

Malgrat que la concentració estava convocada oficialment per a les sis de la tarda, molts minuts abans la plaça de Sant Jaume ja estava pràcticament a vessar de treballadors dels serveis públics, que portaven pancartes en contra de les retallades iniciades per l'Executiu català. Els concentrats, molts d'ells metges i infermeres amb bates blanques, portaven pancartes amb lemes com "La sanitat no és un negoci, és un dret", "Hi ha poc pa per a tant xoriço", "Ni retallades ni acomiadaments", "Donya sanitat pública, descans en pau" i "noCiU per a la Salut".

Durant la concentració, es van sentir diversos crits demanant la dimissió del conseller de Salut, Boi Ruiz, que també era el protagonista de moltes pancartes en les quals la seva foto apareixia al costat d'unes tisores, mentre que, en canvi, amb prou feines es van sentir proclames en contra de la titular d'Ensenyament, Irene Rigau. Després de mitja hora de soroll eixordador, es va fer el silenci, trencat per una sirena, la qual cosa va donar pas a la lectura del manifest unitari, a càrrec de la sociòloga Marina Subirats.

Al manifest es va subratllar que les retallades suposen un "atac directe" a l'estat del Benestar, ja que empitjoren les condicions dels treballadors i deterioren la qualitat del servei amb l'objectiu de "desmantellar els serveis, deteriorar el seu funcionament i justificar així la seva privatització".

Per aquest motiu, en el manifest es va fer una crida a les entitats i organitzacions socials i ciutadanes que defensen els serveis públics i els drets socials de la ciutadania perquè treballin per impedir l'aplicació de les retallades. A més, es va convocar els assistents a participar el 14 de maig que ve en una manifestació al centre de Barcelona en contra de les retallades. Des de Girona es van organitzar una desena d'autocars per transportar els gironins que volien assistir a la protesta d'ahir.

PROTESTA MULTITUDINÀRIA

La resposta dels treballadors públics va superar les previsions. Un grup de manifestants transporta un taüt per simular la mort de la sanitat pública. Pancarta en contra les retallades. Unes deu mil persones es van concentrar a la plaça de Sant Jaume de Barcelona.

[inici](#)

PUBLICO. 15.04.11

ELS SINDICATS RECELEN DEL FUTUR DE 3.400 PROFESSORS

Els sindicats de l'escola pública amenacen amb un curs conflictiu

La confiança, aquest intangible tan valuós a l'hora de negociar, es troba en un carreró sense sortida al Departament d'Ensenyament. Ni els partits polítics ni els sindicats es creuen la promesa de la consellera Irene Rigau sobre el manteniment de les plantilles cap increment però tampoc cap retallada, tot i que fa tres dies consecutius que ho assegura. Demà, si aporta dades concretes a la reunió que mantindrà amb els representants dels treballadors, té una ocasió d'or per resoldre la situació.

Però de moment les coses no estan clares i els sindicats recelen de les propostes generals fetes fins ara: segons els seus càlculs, el curs 2011-2012 sobran 3.400 mestres i professors i no creuen que es mantinguin en un context de retallades generalitzades. I auguren un curs conflictiu si s'apliquen les mesures avançades dilluns passat per la consellera: que les mestres assumeixin una hora lectiva més, que un grapat dels alumnes de primària deixin de fer la sisena hora o que es limiti el còmput de la vigilància al pati com a horari lectiu.

"No ens quadren els números: els mateixos professors per al curs vinent, que hauran de fer una hora lectiva més, mentre que els alumnes hauran de fer una hora menys", va llançar Isabel Ortuño, de la UGT, preocupada pel futur de l'ocupació entre el cos de mestres dels centres públics.

Les centrals no es poden creure que en el context actual la Generalitat mantingui personal que considera desocupat. Segons les dades analitzades per CCOO, els 15.000 nous alumnes que s'incorporaran el curs que ve a l'ensenyament públic necessiten 3.750 professors, 1.800 dels quals només són per cobrir els que es jubilaran.

El problema és que les mesures anunciades pel departament alliberen recursos que superarien de molt aquesta xifra. Obligar a allargar l'horari lectiu una hora més suposa alliberar l'equivalent a 2.775 mestres i professors. Una mesura que afectaria 1.800 persones. I la supressió total o parcial de la sisena hora equivaldria a 2.600 mestres. En total, 7.175 docents alliberats.

Pública i concertada

"No es pot lluitar contra el fracàs escolar amb menys recursos", va denunciar Àngel Garcia, de CCOO. I Rosa Cañadell, d'Ustec, va amenaçar de "confeccionar un calendari de mobilitzacions per traslladar als professors i els usuaris i la societat en general". El conflicte sembla servit, segons el manifest que van presentar ahir els cinc sindicats majoritaris de l'ensenyament públic, que consideren que s'està donant prioritat als centres concertats.

A la tarda, al Parlament, Rigau, com a exmestra, va assegurar que ningú està tan interessada com ella a salvar l'ensenyament públic.

[inici](#)

EL 9 NOU. 15.04.11

FRANCESC TORRALBA DEFENSA L'EDUCACIÓ COM A VALOR ESSENCIAL DE LA RIQUESA D'UNA CIUTAT

El professor i filòsof ha estat el pregoner del Mercat del Ram, que ha donat el tret de sortida des de la Sala de la Columna de l'Ajuntament. Davant una vuitantena de persones, Torralba s'ha centrat en "la riquesa intangible" que, segons ell, representen els valors en una ciutat.

El doctor i professor Francesc Torralba ha dit a Vic que el valor de l'educació és "essencial" per la riquesa d'una ciutat. Així ho ha explicat durant el pregó del Mercat del Ram que ha significat el tret de sortida del certamen d'enguany.

Sota el títol "La riquesa intangible de les ciutats", Torralba ha anat desgranant quins són els valors que fan rica una ciutat i en què consisteixen. Deixant de banda la riquesa natural, la històrica, la que fa referència a les infraestructures i a les institucions, el professor ha dit que la "riquesa intangible" són tots aquells valors que "atresoren" els ciutadans.

Torralba ha defensat "els valors nostrats" com la integració, el diàleg, el seny i l'educació.

Aquest dijous el pregó de Francesc Torralba a la Sala de la Columna del consistori vigatà ha donat el tret de sortida al Mercat del Ram. Torralba, davant una vuitantena de persones entre autoritats i ciutadans, s'ha centrat en "la riquesa intangible" durant el seu pregó fent referència als valors de la societat.

El professor ha explicat que els valors "són subjectius", però "és bo participar d'uns horitzons comuns, de referència" i ha citat la tolerància, l'equitat o la solidaritat com a valors per "cohesionar" la societat. La tria dels valors "comuns" no es pot deixar a l'atzar, ha explicat Torralba. En aquest sentit, la seva proposta ha posat de relleu "els valors nostrats" i ha dit que cal recuperar-los "perquè seria molt lamentable que es perdessin pel camí".

En primer lloc ha destacat la integració, l'acollida i l'obertura com a valors del poble català. Tot seguit ha assenyalat "l'esperit dialogal" del poble i, citant Eugeni d'Ors, ho ha concretat en la cultura del pacte. Segons Torralba, "si hi ha grolleria o insult, el valor entra en crisi". En tercer lloc, el pregoner ha destacat el seny. El professor ha dit que tenir ciutadans assenyats, amb esperit de diàleg i acollidors "és necessari sobretot per encaixar els fluxos migratoris" que es donen a la societat.

Torralba ha dit que aquest patrimoni només es pot construir a partir de l'educació. I no només perquè els alumnes aprenguin llengües i noves tecnologies, ha dit, "sinó perquè un cop acabat el procés educatiu, els nois i noies hagin integrat els valors que després es traduiran en un estil de vida que es convertirà en creació en béns tangibles per la societat".

El professor ha ressaltat que "cal constància" en la transmissió d'aquests valors. Torralba ha acabat la seva intervenció parafraçant Caterina Albert: "Car no hi pot haver civilitat sense criança, no hi pot haver home civil, és a dir, plenament civilitzat, sense que sigui plenament educat".

Riquesa tangible

El professor ha assenyalat que si una societat té riquesa intangible, aquests valors es traduiran després en altres tipus de riquesa: institucional, històrica, la que fa referència a les infraestructures o la natural. D'altra banda, el professor ha explicat que les infraestructures "són tangibles", en canvi, "els valors no". Però ha dit que si no hi són, "els trobem a faltar".

Al final de l'acte els capgrossos vigatans emmascarats han fet acte de presència amb una pancarta on s'hi podia llegir: "Festa Major de Vic. Vigatans i vigatanes: Aquest any és diferent... és nostra! T'ho perdràs?". Acte seguit, la Guàrdia Urbana ha entrat a la sala i, reclamant civisme, s'ha endut els personatges.

[inici](#)

AVUI. 15.04.11

SIS INSTITUTS HAN CREAT COOPERATIVES

El projecte, que porta per nom Empresa Jove Europea (EJE), pretén fomentar l'emprenedoria a les aules

Per ser soci d'una empresa n'hi ha prou amb una inversió inicial de 10 euros. Això és que han demostrat els alumnes de sis instituts gironins que han creat la seva pròpia cooperativa per vendre productes del territori. El catàleg d'aquestes peculiars empreses inclou sabons artesanals, xocolata, arròs, galetes, ratafia, ceràmica o bijuteria. La iniciativa s'emmarca dins d'un projecte europeu nascut a Astúries que vol fomentar l'emprenedoria a les aules. És el primer cop que alumnes gironins de tercer i quart d'ESO participen en el programa, que dura un curs escolar. Ara, els joves vendran els productes a un mercat i a altres cooperatives creades per estudiants d'arreu de l'Estat.

En aquest projecte han participat sis instituts: els de la Bisbal d'Empordà, Roses, Torroella de Montgrí, Celrà, Llagostera i el Narcís Xifra de Girona. En total, els alumnes han creat set cooperatives (de la Bisbal n'han sorgit dues). El director del Narcís Xifra, Joaquim Bosch, va manifestar ahir, durant la presentació dels projectes a la Cambra de Comerç, que aquestes cooperatives tenen la peculiaritat que són efímeres: neixen al llarg del curs escolar i en acabar es dissolen.

[inici](#)

FUNDACIO CATALANA DE L'ESPLAI. 13.04.11

LA TROBADA JOVE REUNEIX 200 JOVES DELS ESPLAIS DE LA FUNDACIÓ

El cap de setmana del 19 i 20 de març prop de 200 nois i noies d'entre 12 i 17 anys dels esplais de la Fundació Catalana de l'Esplai van participar en la tradicional Trobada Jove, a Vilanova de Sau (Osona).

Enguany la Trobada Jove va girar entorn a la igualtat d'oportunitats en relació a tres aspectes: el gènere, la discapacitat i l'exclusió i pobresa. Precisament la igualtat d'oportunitats és el centre d'interès que durant tot el curs estan treballant els 70 centres d'esplai de la Fundació, a partir de la proposta educativa "Mirall", que es va presentar el passat mes de setembre, i que té per objectiu que els esplais esdevinguin un espai de convivència inclusiva on es promogui la igualtat, el reconeixement i el respecte a tothom.

En el transcurs de la Trobada Jove, els nois i noies –provinents de Barcelona, L'Hospitalet de Llobregat, Palafolls, Sant Carles de la Ràpita, Esplugues, Sant Joan Despí, Abrera i Sant Andreu de la Barca- van participar en diferents tallers i activitats lúdiques entorn a la igualtat, el respecte a la diversitat de capacitats i el foment del compromís per dur a terme accions que contribueixin a la justícia social.

[inici](#)

ENTREVISTA

"LES IDEES SÓN PER SEMPRE. FINS I TOT QUAN ET MORS, ET SOBREVIUEN"

Ramon Erra. El seu llibre de contes La flor blanca de l'estrimoni' és de lectura obligatòria en molts instituts

Carlov, Nabiu Roig, Soviet Suprem, Morsa, Títoles, Capó, l'home de la ceba al cap... Carles-Frederic tenia tants sobrenoms com històries per explicar d'una vida consagrada al comunisme i la poesia. Històries que van marcar l'adolescència i la joventut de dos amics del seu poble, l'imaginari Sant Andreu Alt, i que pretenen recollir a través del testimoni dels veïns i familiars un cop mort. La impossibilitat de conèixer bé ningú és una de les tesis principals d'Escolta, Volòdia!, de Ramon Erra.

No es pot reconstruir fidelment la biografia d'un personatge?

Quan s'intenta reconstruir la història d'un personatge que ja ha mort entren en competència records que són totalment contradictoris. Hi ha gent que recorda molt una cosa, d'altres, una diferent. Pot ser que hi hagi aspectes que per a tu són importantíssims i que tothom els hagi oblidat. És molt difícil conèixer algú realment.

Per què un personatge obsessionat amb el comunisme? Tens cap referent proper?

M'he basat en una barreja de personatges que realment he conegut. Per mi, és un tema generacional. El 1989, quan va caure el Mur de Berlín, els de la meua generació jo aleshores tenia vint-i-pocs anys vam viure la transformació del món en directe. A més, coincidia que als estius viatjàvem en Interrail pels països de l'Est i descobríem un món molt diferent del que ens havien intentat vendre. Mentre que allà els joves com nos-altres volien marxar fora perquè estaven farts del comunisme, aquí hi havia gent que estava com momificada perquè pensaven que el comunisme era la solució per a tot.

Quan es vol reconstruir la història d'un mort entren en competència records contradictoris

El Carles-Frederic n'és un d'ells, manté el mateix discurs fins a la mort.

En un primer moment, està a l'avantguarda, perquè esclar, tu imagina't, és un senyor que als anys cinquanta es fa comunista en un poble de la Catalunya profunda, que no té pèls a la llengua, que aprèn a escriure en català ell sol, que es fa poeta, que envia cartes a Pau Casals i li contesta... És un boig, una raresa en aquest món. Però quan la gent ja es comença a treure el comunisme de sobre, ell continua pensant que no és més que un engany del capitalisme mundial. Es queda ancorat, no evoluciona.

Al contrari del personatge feixista que també apareix al llibre.

Sí, perquè el personatge del feixista és un feixista, però s'ha adaptat a tots els temps, i d'aquests, tots en coneixem... Són com dinosaures que van passant etapes i ara són demòcrates, ara són convergents, ara són no sé què. Es van adaptant al poder i aleshores mai ningú els diu res. Els altres, en canvi, s'aferren a uns ideals peti que peti. Per mi, tots s'equivoquen.

El fatxa mor dignament als cent anys sense haver estat jutjat, mentre que el comunista és empresonat diverses vegades i mor com un fracassat. Per què?

És que el món és injust. Si t'hi fixes, normalment a la mala gent els va tot molt bé, van escalant i escalant i no reben mai cops. Crec que fer el bé té una recompensa, però la vida dels que fan el bé és molt difícil i amargada, i van rebent de totes bandes.

El llibre posa en evidència que no s'han resolt bé alguns aspectes de la memòria històrica.

Sí, per exemple en l'enterrament de Carles-Frederic. Un home que era comunista, que no creia en res, va i celebren el seu funeral en una església que ni tan sols és al seu poble i amb un mossèn que diu que va ser un gran cristià. Només el seu amor de joventut, la Maria del Carme, troba que el funeral no està a l'altura del personatge, i per això s'aixeca i se'n va.

De fet, és una situació que es dona sovint, oi?

Això li ha passat a moltíssima gent. Si el teu pare és comunista, tu saps com li agradaria que fos el seu funeral. Ara, si aquella persona no ha tingut fills, els nebots o qui se n'encarregui van per feina. El que vull dir amb tot això és que el tema de la memòria històrica s'ha enterrat molt malament.

"Les idees són per a la joventut". Com a inici del llibre, no està malament...

Hi ha gent que troba malament que siguis un idealista quan un és vell. Jo, personalment, crec que les idees són per sempre, per tota la vida. I aquesta és una de les tesis principals del llibre: que les idees, fins i tot quan et mors, et sobreviuen. Però el cert és que una persona ha de ser capaç també d'evolucionar amb les seves idees.

Contes, novel·les, llibres juvenils... Com s'arriba a dominar diversos gèneres?

De fet, ara mateix estic treballant en un llibre de contes i en una novel·la. Quan em canso d'una cosa, la deixo i n'agafo una altra. Per mi, el que em permet el conte és experimentar, innovar, no fer una cosa fàcil. O sigui, que el lector hi trobi en ell, a banda d'una història que li interessi, una manera de presentar les coses diferent. Perquè jo crec que el lector de contes és diferent, més madur, i accepta més l'experimentació. El públic massiu, en canvi, vol lectures fàcils, que no s'hagi de trencar el cap o pensar massa, de ràpida digestió. Els meus llibres, com a norma general, conviden a pensar, requereixen una certa concentració. Potser per això no sóc un supervendes...

I els entenen, els nois d'institut?

En alguns instituts de Catalunya els obliguen a llegir La flor blanca de l'estrimoni. Aquest llibre té una part que és difícil de seguir, però tot i així els fascina perquè els està donant coses noves i diferents. Ara, aquests sí que et diuen a la cara tot el que pensen [riu]. A vegades vaig a fer xerrades i els pregunto: "Bé, però us ha agradat o no us ha agradat?". I sempre hi ha un que diu: "A mi, no m'ha agradat gens".

Els dos amics del llibre queden fascinats per la vida de Carles-Frederic. A tu t'ha passat mai amb algú?

Sí. Tot i que ho recordo vagament, jo vaig conèixer deu anys amb el franquisme. En aquella època, als pares els feia por explicar les coses que passaven, eren més aviat els avis, que eren del temps de la República, els que s'hi atrevien. I quan trobaves un personatge d'aquest tipus, un boig, es convertia en algú molt interessant per a tu.

[inici](#)

ARA CRIATURES. 15.04.11

TORNA-ME'L A EXPLICAR, PARE!

Es repeteix a casa vostra aquesta escena? Expliqueu un conte i, tot just acabar, la canalla us demana que torneu a començar. L'operació pot repetir-se gairebé fins a l'infinit. O, si la sort us acompanya, fins que s'aprenen el conte de memòria i volen que n'expliqueu un altre. Doncs heu de saber que aquesta pràctica té autèntics beneficis pels més petits de casa.

Un estudi fet per la Universitat de Sussex, a Anglaterra, i que ha estat publicat a *Frontiers in Psychology* assegura que explicar repetidament el mateix conte a una criatura l'ajuda a adquirir vocabulari més ràpidament. L'estudi, dirigit per la psicòloga Jessica Horst, així ho va concloure després d'exposar dos grups de nens de tres anys a l'aprenentatge de dues paraules noves que eren inventades i que designaven un objecte desconegut.

Durant una setmana, un dels grups va escoltar tres històries diferents amb les noves paraules. L'altre grup, només va escoltar una història on també hi sortien els mateixos mots. Els nens que només van sentir un conte recordaven millor les paraules noves que els que havien sentit tres versions.

"Sabem que quants més llibres hi ha a casa, més bons resultats acadèmics tenen els nens, però el que no havíem entès és com aprenen", ha apuntat la responsable de l'estudi. "La investigació suggereix que el més important no és el nombre de llibres, sinó la repetició de cadascun d'ells, perquè és el que propicia un aprenentatge més gran".

Repetir per aprendre

De fet, segons recorda Horst, ja se sabia que els nens que veuen reiteradament un programa o una pel·lícula "tenen millors resultats als examens de comprensió". Amb la lectura reiterada de contes "cada vegada que un nen escolta la història, adquireix nova informació. La primera vegada només entèn la història, la segona percep els detalls i la descripció i, així, progressivament", assegura la psicòloga. "Si la nova paraula s'introdueix en diferents contextos, com va passar amb els que van sentir tres contes diferents, el més probable és que no aconseguixin concentrar-se tant en la paraula nova". "El missatge podria ser que els nens no necessiten molts llibres, sinó que es beneficien d'una exposició repetida als que tinguin", conclou.

[inici](#)

ANALISIS**SINGULARIDAD DIVERGENTE**

FRANCISCO MICHAVILA, DIRECTOR DE LA CÁTEDRA UNESCO DE GESTIÓN Y POLÍTICA UNIVERSITARIA DE LA POLITÉCNICA DE MADRID

En los tiempos oscuros del franquismo, el régimen diseñó la campaña de propaganda Spain is different. La singularidad como emblema. Muy alejada del deseo de normal convivencia de los españoles, que el grupo Jarcha recogió magistralmente en su canción Libertad sin ira. Este tic, de ser singulares, ha reaparecido otras veces. Una ha ocurrido en la adaptación de los programas de estudios universitarios al proceso de Bolonia.

La gran mayoría de los países optó por una estructura temporal de tres años de bachelor o grado y dos años de máster. Muy pocos, entre ellos España, decidieron grados de cuatro años y másteres, mayoritariamente, de uno. Coloquialmente, se denominaba 4+1 frente a 3+2. Colegas europeos me advirtieron del posible perjuicio. Al principio, no di más valor al riesgo. Ahora veo lo negativo de semejante decisión. Uno de los argumentos que se daban a su favor era que cuatro años daban mayor posibilidad para ajustar la formación universitaria a las demandas del empleo. Los responsables de la política universitaria dijeron que era una decisión política, que no se sometía a discusión académica.

Hay bastante consenso europeizante en cuanto a las características que deben tener los másteres, con valores compartidos y aceptados por las mejores universidades de Europa. La duración: dos años. Un primer año, más básico, y un segundo curso con especialidades y la elaboración de una tesis realizada en los departamentos universitarios o en colaboración con la industria. Otra característica es el uso exclusivo del inglés en su impartición. Si se usan los buscadores web para hallar buenas ofertas de máster, la divergencia española es manifiesta. Apenas destacan o no son homologables. Los Campus de Excelencia o la consolidación de las escuelas de postgrado se verán lastrados por el escaso atractivo de los másteres en los campus españoles.

La valoración de las universidades españolas, su visibilidad internacional, estará condicionada por el valor que otorguen a sus másteres profesores y estudiantes de otros países. ¿Cabe una posible corrección de tal divergencia? Es difícil, pero ¿es imposible? La prolongación de todos los estudios de máster a dos años, manteniendo la duración del grado, puede estimarse en un incremento de los presupuestos universitarios comprendido entre una y dos décimas del PIB. Ser diferente no quiere decir ser mejores. Hay que tener la humildad de aprender de otros. Habría que recordar aquello que decía Pio Baroja, a propósito del nacionalismo, y afirmar que las ansias de ser singulares también se curan viajando.

[inici](#)

EL LECTOR ESCRIU**UNA UNIVERSITAT POC UNIVERSAL**

JESÚS DOMINGO MARTÍNEZ, GIRONA

Un grup de professors i investigadors universitaris, de la Universitat Complutense, ha fet pública una carta que mostra el rerefons de l'actual convulsió en aquest àmbit.

Pel que he pogut saber del document, l'Associació Universitas descriu una situació en què sovint els estudiants no es mostren com són, perquè a classe se'ls ridiculitza. De vegades, insisteix aquest grup de professors, "se'ls qualifica de feixistes per dissentir del pensament dominant i per afirmar la seva identitat. Es convoquen actes o conferències que són boicotejats. S'estan lesionant drets fonamentals". Sens dubte es tracta d'una universitat que té poc d'universitas.

I és que en els últims temps assistim en diverses universitats a una profunda contradicció. El lloc per excel·lència de la recerca de la veritat, del lliure exercici de la raó i de la necessària comunitat darrere del progrés solidari s'està convertint en espai de violència, d'imperi dels prejudicis ideològics i d'insolidaritat. L'Associació Universitas reclama de les autoritats una acció positiva que fomenti i protegeixi l'exercici efectiu de les llibertats, especialment de la llibertat religiosa i de la llibertat d'expressió. Principis mínims en una universitat que sempre va aspirar al màxim. On queda la universalitat de la universitas?

[inici](#)